

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

De S. Petro iuniore, Rauennatum Archiepiscopo & confessore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

strepitū rogati, nubem ab altari proferri, duosque viros eam consequi, eosque sibi & bene precari, & tactu virgæ se perstringere vidisse, indeq; morbum concla-
matis depulsum, affirmabant. Aedituus templi D. Iohannis, quo recubat Procopi-
us, vidit in somnis sanctum ceci oculos Cruce notantem, & plausu hominum vigil
factus, curatum adspexit. Eundem adituum, somno grauiori prostratum, sanctus
Dei signum dare iussit, quo suæ familiæ homines strato euocati psalmodiæ insite-
rent. Parricidæ cuidam non semel S. Procopijæ dem visenti, catena asperima, qua
ei impacta carnes eius eradebat, tanta vehementia in templo D. Petri ab eo resiliit,
vt strepitu homines ad miraculum contemplandum exciret. Fabianus vir sacer, in-
stitutum P. Procopij in eius cœnobio moribus exprimens, dum parietem templi e-
dificator attollit, vnâ cum ponte & acervo saxorum deorsum ruit, exijs erutus, a-
missa iam voce lectulo reponitur, noctu suspirat, surgit, opus prosequitur, narrat-
que virum quendam formosum, habitu suo agmen ruentium lapidum excepsisse,
eosque sinu suo, ne se affligerent, condidisse.

Clens cuiusdam asperimo dæmonio agitur, omnisque quietis impatiens, in
templum cœnobio Procopij adiunctum inducitur, ibi cum in morem volatis pro-
tenis late manibus, & dirum vociferans, secundū occiput procurfaret: die natalis
S. Procopij inter sacrificandum, dum tranquillior ad sepulcrū eius, precaretur, tur-
bulento illo hospite liberatus est. Adolefcens spretis parentum monitis, posthabi-
taque Missa & templo, die Dominico aliorum ludicæ declinauit. Quem dæmon
ligatum in piscinam contrusit, vt eum præfocaret. Sed parentes à seruulo inquisi-
tore eius, quo in statu res eius versaretur, certiores redditi, confestim aduolantes
fluuitantem illum morti eripiunt, & sensu excussum S. Procopij ossibus applicant,
sanumque beneficio eorum reducunt. Adolefcens alius tetra facinore delibutus,
noctem vnâ dum comperaret, ira seipsum amisit, vt ad tactum omnem stuperet.
Eum sepulcro S. Procopij admotum, atq; ex cyatho eiusdem sancti refectum, per-
fectum amici domum profecuti sunt. Puellæ cuidam diabolus molestias frequen-
tes creabat, illa eas parentibus tam diu aperire differebat, quousq; ab eo in lecto cō-
prehensa, eminus à domo euibraretur. Quam mater angulis omnibus domus nō
inuentam, tandem didicit penes fontis cuiusdam crepidinē apertis oculis cæcā,
sui ipsius ignaram, rigentemque desiderare. Ergo festinē instar Chananæ ad proxi-
mum templum eam adducit, & tridui ieiunio, multisque orationibus, cum ea ex-
cōsilio sacerdotis eius loci susceptis, cum nihil se proficere notaret, Procopio eam
restituendam offert, & restituta est ab eo firmæ & plenæ sanitati, nec in casum ob-
secrationibus suis eum fatigauit. Et me toties toties vocantem te audi Procopi Pa-
ter, & hanc quam à te postulo, quamque præstare potes, non alieno sed tuo sacer ah
sacro, gratiam mihi benignus impertire.

paret qui-
busdam æ-
gris, eos sa-
nans.
Item aliū
curans ca-
cum.

Catenatū
parricidā
a vinculle
soluit.
Cōseruat
ruentē in
præceptā
læsiōne.

Cap. 14.
Dæmoni-
acus cura-
tur.

Adolefcens
quidam a
mortis pe-
riculo libe-
ratur.

Item aliū

Marth. 15.
Vexata a
dæmonio
liberatur.

VITA S. PETRI RAVENNATIS AR- CHIEPISCOPI, COGNOMINE IUNIORIS, VT HABE-

tur tertio libro historiarum Rauennatum Hieronymi

Rubei viri doctissimi.

POHANNE secundo Rauennatum Archiepiscopo vi-
ta functo, Petrus iunior in eius locum subrogatus est, cu-
ius Archiepiscopatus tempore, Galeus Pontifex Maxi-
mus fato concessit, in cuius locum Anastasius secundus
subrogatur: qui cum adhuc alterum annum Pontificatum
non administrasset, moriens, successorem habuit Symma-
chum Sardum, in cuius creatione dissensum est. Pars enim
sacrorum virorum apud Constantinianam basilicā Sym-
machum decernit Pontificem: Pars ad diuam Mariam in
via noua Laurentium creat: vnde seditio ingens, Senatu populoq; Romano duas
in partes diuiso, orta est. Quam obrem omnium consensu Cōcilium Rauennæ in-
dicitur: plerique iussu Theoderici scribunt. In eo maximē Petrus Archiepiscopus
Rauennas enituit: & re tandem omni controuersiaque discussa, Symmachus in Pō-
tificatu confirmatur: qui certē ingenti benignitate vsus, Laurentium competitorē,
Nucerinum Episcopum fecit. Illi Concilio post Laurentium Mediolanensium
Archie.

31. Iulii.

S. Petrus
iunior fit
Archiepi-
scopus Ra-
uennas.

Conciliū
Rauennæ
te.

Dist. 17. &
96.

SURIUS

gber
Nover
RVIII
5

Ei Episcopus Rauennas subscribit.

Antistitem subscripsit Petrus Archiepiscopus Rauennas. Verum haud multo post seditioni quidam sacri viri, adiuuantibus Festo & Probino Senatorij ordinis, Laurentium reuocant, quapropter indignatus Theodoricus, Petrum Altini Episcopi Romanam mittit, qui, pulso utroque, sedem teneret. Ceterum Symmachus, habito centum & viginti Episcoporum concilio, cui interfuit Petrus Archiepiscopus Rauennas & subscripsit, obiecta constanter diligenterque diluit, omniumque sententias obtinuit, ut Laurentius ac Petrus Altini Episcopus, malorum omnium capita, relegerentur.

Templum extruit. Moritur.

Petrus Archiepiscopus Rauennas reuersus, admirabile D. Petro Apostolorum principum templum extruere, ad oppidum Classense cepit. Sed leui morbo correptus, vitam cum morte commutauit haud multo post, pridie Calend. Sextiles. Vir innocens, moribus compositis, corpore gracili actenui, procera statura, promissa barba, cuius gentiles ex Syria, D. Apollinaris tempore, Rauennas venerunt. Sepultus est in D. Petri quod inceperat: vel ut alij putant, in D. Iacobi ad fontes: qua in sententia est Andreas Agnellus. Cum enim ipse, quo loco sepultus esset Petrus Archiepiscopus haesitaret, vna cum Gregorio, D. Apollinaris in Classe sacerdote, & D. Scueri aditu, diuinitus incensus, Apollinariam in eadem se recipiens, ad fontem, vbi D. Iacobi creta adicula erat, cum diligenter inquirerent, vidit ipse, quiq; secum aderant complures, sepulcrum ex Proconisso lapide egregium, cuius cum operculum amouissent, ex cypro arca in conspectum sese dedit, cui erat Petri Archiepiscopi imago insculpta, his adscriptis verbis: Dominus Petrus Archiepiscopus. Arca creta iuuuissimi vnguenti odorem efflauit, cadauerq; sanctissimum visum est, omnibus intergrum membris, perinde ac sepulturae traditum tunc primum fuisse.

Sepelitur.

Suauius odor ex eius corpore emanat.

Hic Petrus diuinos, nouae legis ab Christo Deo tradita, libros tabulis exaratos aureis, praestantissimis gemmis ornauit, ad quos suam imaginem adiunxit, his verbis inscriptis: Dominus Petrus Antistes ob diem ordinationis suae sanctae Ecclesiae obtulit. Haecque omnia diu in Vrsiano templo persteterunt. Huius Petri tempore D. Arnulphus, qui e regio sanguine Francorum, Lotharingae Dux, postea vita sanctitate miraculisque illustris, Turonensium fuit Episcopus, ut testis est Siebertus, Rauennam venit: cumque Petrum Archiepiscopum inuississet, die quodam Dominico festo ipsi in aede Vrsiana Deum contemplanti post matutinas preces feruit, animam viri improbi nuper demortui, ad inferos cruciatibus locos sempiternos a daemonibus pertractam, cunctisque qui aderant audientibus, Arnulphi viri sanctissimi opem implorantem, visam fuisse: pro qua cum Arnulphus Deum rogasset, ad corpus rediisse: eumque deinde virum rediuuuum, ingentem Arnulphi virtutem & multa merita narrare solitam. Quamobrem cum maximus Arnulpho honor apud omnes conciliaretur, Rauenna illum, honores omnes fugientem, occulte abijisse, saluato tamen prius Petro Archiepiscopo.

S. Arnulphus Episcopus eum inuissit.

Defunctum resuscitat.

Templum quod ipse inceperat, D. Petro dicatum, omnium quae tunc in Italia essent, pulcherrimum restantur: fuisseque arbitrantur capitolium illud Iouis, de quo (vti supra memorauimus in D. Apollinaris Archiepiscopi vita) Eleucadius eius discipulus, atque item Archiepiscopus Rauennas meminit, trecentas aras habuisse. Hoc autem ab Theodorico rege impetratum, Deo, ac D. Petro, Petrum hunc Archiepiscopum dedicasse. In eo pictam Christi imaginem fertur adeo exacte, diligenterque & eius similem, vt cum in Aegypti solitudinibus vastissimis, vir quidam sanctus suppliciter ac instanter a Deo peteret Christi imaginem sibi ostendi, auerit, Rauennam vt pergeret, in D. Petri aede illam visurum. Quapropter duobus locis comitantibus, Rauennam quam celerrime cum venisset, & imaginem fuisse praeforibus templi conspicatus, eamque genibus innixus toto animi feruore veneratus, ex hoc lachrymabili hospicio, caelestem in patriam euolauit. Leones sepulchrae locum, humo pedibus scalpto, effodientes, vna cum populo, qui ad rei miraculum accurrerat, virum sanctum in fossam deponunt, desuper humum congregantes, tumulum ex more composuerunt. Ingenti deinde fremitu rugientes, gestibusque praeseferentes maximum dolorem, tandem interijisse fama est: nouaque rei timore perculosos omnes, fossis hinc atque hinc factis, ibidem leones spelijisse. Huius Petri Archiepiscopi tempore Geruntium Phicoclensem Episcopum, cui nunc Ceruensis nomen est, ob Christum supplicio afficatum scribitur: qui & ipse concilio Symmachii maximi Pontificis interfuit.

Insignem raculum:

AVGV.